

лимъ Богу та ꙗко и съ домашны-тъ си, още
смы длѣжны и наедно съ други-тъ въ цер-
квѣ. Тѣло е потребна молитва-та за цер-
ковно-го поклоненіе, щото църква-та ся нарича
“домъ молитвенный.” “Домъ-тъ ми ще ся име-
нува *домъ на молитвѣ* за вѣнчкы-тъ народъ”
(Иса. 56. 7). “Домъ-тъ мой е домъ на моли-
твѣ” (Лук. 19; 46). Христіанинъ когато отива
въ църквѣ трѣбува да ся моли Богу за дѣй-
ствіе-то на Св. Духа въ сѣрдце-то му; когато
слуша Слово-то трѣбува да проси духовно
просвѣщеніе, и още когато ся върне отъ цер-
квѣ трѣбува да ся моли Богу щото ученіе-
то коего е слушалъ да бѣде въ неговый домъ
душеполезно. И проповѣдникъ-тъ е длѣженъ
съ молитвѣ-тъ да води людіе-тъ Божіи, т. е.
той трѣбува да ся моли велегласно а народъ-
тъ да повтѣря думы-тъ му въ сѣрдца-та си.

2) *Въ четеніе-то и тѣлжуваніе-то на Св.
Писаніе.* Когато ся молимъ, ный говоримъ Богу,
но когато четемъ Слово Божіе, Богъ говори
намъ. “Испытайте Писанія-та; защото вы
мыслите да имате въ тѣхъ животъ вѣченъ и тѣ
сѣ които свидѣтельствуютъ за мене” (Іоан. 5;
39). “А тѣи (Беряни-тъ) бѣхъ по благородни
отъ онѣзи, които живѣяхъ въ Солунъ; защото
пріехъ Слово-то съ съ вѣснчко усѣрдіе, и ис-
пытувахъ *всякой день писанія-та*” (Дѣя. 17;
11). Истинный Христіанинъ ся наслаждава да
чете Слово-то Божіе, както казува Псалмопѣ-
вецъ-тъ: “Въ законъ-тъ Господень е воля-та
му, и въ законъ-тъ му ся поучава деня и но-
щя” (Псал. 1; 2). “Колко обычамъ законъ-тъ